

РЕШЕНИЕ № 531

гр. Перник, 01 юли 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и пети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д. № 421 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XII от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ***, представлявано от управителя С. И.***. против решение № 81 от 02.04.2014 г., постановено по НАХД № 701/ 2013 г., по описа на Районен съд Радомир, с което е потвърдено НП № F048311 от 24.06.2013 г., на зам. директор на ТД на НАП-София, с което на жалбоподателя е било наложено административно наказание по чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС, "имуществена санкция" в размер на 500 лв. В жалбата е посочено като касационно основание – съществено нарушение на процесуалните правила.

Ответникът по жалбата – ТД на НАП-София, редовно призован, за представител изпраща Кирилова, която счита жалбата за неоснователна и изразява становище за потвърждаване на оспорения съдебен акт.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник изразява становище за неоснователност на касационната жалба и решението следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след като обсъди оплакванията по жалбата във връзка с доказателствата по делото и съобрази правомощията си в касационното производство, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да потвърди процесното НП въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 12.02.2013 г. контролни органи на ТД на НАП София извършили проверка на търговски обект - аптека ***, стопанисван от ЕТ***.

В хода на проверката било установено, че видно от фискален бон № 7583 от 12.02.2013 г. за продадена една опаковка „Осцилококцидум” на стойност 6.80 лв. издадена от работещото в обекта ФУ модел „ЕЛКА 2007 HLP-KL” с ИН на ФУ ОТ251176 и ФП № 03476566, същият не съдържа задължителният реквизит – наименование по видове закупени стоки, като същото е установено при извършената проверка, за която е съставен ПИП № сер.9 № 0082431 от 12.02.2013 г. Бил съставен АУАН №F 048311 от 05.03.2013 г. за нарушение на чл. 26, ал.1, т.7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ.

Въз основа на съставения акт зам. директор на РД на НАП гр.София издал НП №F 048311 от 24.06.2013 г., с което за нарушение на чл. 26, ал.1, т.7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ и на основание чл. 185,ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС, наложил на ЕТ***, "имуществена санкция" в размер на 500 лв.

От правна страна въззивният съд е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до цялостното му опорочаване. От материалите по делото се установява, че АУАН е връчен на управителя Снежана Иванова Георгиева. Предвид това процесуалните права на нарушителя в адм.наказателното производство не са били ограничени, като последният е имал възможност в пълен обем да реализира правото си на защита в процеса.

От показанията на разпитаните по делото свидетели и писмените доказателства по делото, включително приложеният фискален касов бон № 7583 от 12.02.12013 г., безспорно се установява, че последният не съдържа име на артикул, единична цена и количество на стоките. Посочените обстоятелства следва да фигурират в него, съгласно нормата на чл. 26, ал.1, т.7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ. Последната има императивен характер и предписанието и не се изключва от разпоредбите на чл. 27 от същата наредба, отнасящи се до регистрирането на продажбите по данъчни групи. Посочената наредба представлява нормативен акт по прилагане на чл. 118 от ЗДДС, съгласно §11 от ПЗР на същата. Тези факти, наред с обстоятелството, че процесното нарушение не води до неотразяване на приходи, обосновава санкционирането на жалбоподателя на основание чл. 185, ал.1 във вр. с ал.2 от ЗДДС. За процесното нарушение на ЕТ*** е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. т.е. минималния размер предвиден в закона.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на въззивния съд като правилни и законосъобразни. Оспореният съдебен акт е мотивиран. Обсъдени са всички събрани по делото доказателства. Не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, каквото е възражението в жалбата. При касационното обжалване отново са наведени твърдения за незаконосъобразност на НП, които са поддържани и пред въззивния съд и са били обсъдени от него. Издадения от касатора фискален бон не съдържа име на артикула, единичната му цена и количеството на стоките, което е нарушение на императивната норма на чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба № Н-18/ 13.12.2006 г. Посочената наредба е издадена на основание чл. 118, ал. 2 и ал. 4 от ЗДДС според § 11 от нейните ПЗР. Наредбата е нормативен акт, чието нарушение се санкционира от нормата на 185, ал. 2 от ЗДДС. Ето защо касационната инстанция споделя изложеното от районния съдия становище за неотнositимост към правния спор на многобройните доказателства за изправност на фискалното устройство. Задължение на търговеца е да издава фискален бон, който да има определени реквизити. Обстоятелството, че поддръжката на апарата се осъществява от трето лице на база договорни отношения не може да доведе до отпадане на административно наказателната отговорност на санкционираното лице или да обоснове незаконосъобразност на НП.

От всичко изложено до тук следва да се приеме, че актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и от компетентни органи, без допуснати съществени нарушения на процедурата по налагане на административно наказание.

При разглеждането на делото, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което

Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Радомир, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, във вр. с чл. 223 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 81 от 02.04.2014 г., постановено по н.а.х.д.№ 701/2013 г., по описа на Районен съд Радомир.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/ /п/